

Publicerad 2015-05-28 22:51 av Brino

Vår sista resa

Rak och snabb, ett medvetet mål och en utstakad väg. Avfarter ignoreras och vänsterfilen missbrukas. Jag är rädd att det går för fort, att vi ska köra av vägen. Men det är förgäves. Det är du som kör, och jag sitter bredvid dig. Ögonen långt framför strålkastarna, observant på rörelser. Om ett djur kastar sig ut ska jag hinna skrika. Det har jag bestämt mig för.

Men vägen är lång, och ögonlocken bestämda. Jag ska somna in. Du byter kanal på radion. De pratar om sociala orättvisor. Jag minns att jag tänker på hur rättvis du är. Sen somnar jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Brino med Poeter.se id #35279 innehar upphovsrätten